

Uchwała Komisji Habilitacyjnej z dnia 14 kwietnia 2021 roku
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne
wszczęty na wniosek dr n. med. Radosława Litwinowicza

§ 1

Komisja Habilitacyjna, powołana przez Radę Dyscypliny Nauki medyczne UJ, w dniu 10 listopada 2020r. działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85) oraz §21 ust. 1 Procedury postępowań o nadanie stopni naukowych na Uniwersytecie Jagiellońskim (Załącznik nr 1 do uchwały nr 87/IX/2019 Senatu UJ z dnia 25 września 2019 roku) po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, jednogłośnie stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe zatytułowane „Epikardialne zamknięcie uszka lewego przedsionka jako innowacyjna profilaktyka powikłań zakrzepowo-zatorowych oraz krwotocznych u chorych z migotaniem przedsionków” stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk medycznych i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr n. med. Radosławowi Litwinowiczowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

UZASADNIENIE

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Prof. dr hab. Piotr Lass

.....

(podpis Przewodniczącego Komisji Habilitacyjnej)

UZASADNIENIE

Komisja Habilitacyjna po zapoznaniu się z autoreferatem, wykazem opublikowanych prac naukowych, materiałami dotyczącymi osiągnięć dydaktycznych, współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi, działalności popularyzującej naukę dr n. med. Radosława Litwinowicza oraz opiniami Recenzentów:

Prof. dr hab. Tomasz Hirnle

Prof. dr hab. Andrzej Biederman

Prof. dr hab. Tomasz Pasierski

Dr hab. Grzegorz Smolka

ustaliła co następuje:

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Dr n.med. Radosław Litwinowicz uzyskał dyplom lekarza medycyny na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie w roku 2012. Od ukończenia studiów do chwili obecnej zatrudniony jest w Oddziale Klinicznym Chirurgii Serca, Naczyń i Transplantologii Krakowskiego Szpitala Specjalistycznego im. Jana Pawła II w Krakowie. W 2016 roku uzyskał na Wydziale Lekarskim Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie stopień naukowy doktora nauk medycznych za rozprawę „Ocena częstości udarów mózgu, powikłań zakrzepowo-zatorowych oraz częstości krwawień po procedurze zamknięcia uszka lewego przedsionka u chorych z migotaniem przedsionków i wysokim CHADS-score, CHA₂DS₂VASc-score i HAS-BLED score”. Jest również zatrudniony w Klinice Chirurgii Serca, Naczyń i Transplantologii Instytutu Kardiologii, Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w ramach programu Narodowego Centrum Nauki. W 2020 roku zdał egzamin specjalizacyjny z kardiologii.

OCENA CYKLU PUBLIKACJI ZŁOŻONA JAKO OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE

Monotematyczny cykl publikacji wskazany jako osiągnięcie naukowe zatytułowany „Epikardialne zamknięcie uszka lewego przedsionka jako innowacyjna profilaktyka powikłań zakrzepowo-zatorowych oraz krwotocznych u chorych z migotaniem przedsionków” składa się z trzech prac, o sumarycznym Impact Factor 8,7552.

W jego skład wchodzi następujące pozycje:

1. Radosław Litwinowicz, Magdalena Bartus, Marian Burysz, Maciej Brzeziński, Piotr Suwalski, Bogusław Kapelak, Venkat Vuddanda, Dhanunjaya Lakkireddy, Randall J. Lee, Rafal Trabka, Krzysztof Bartus. Long term outcomes after left atrial appendage closure with the LARIAT device - Stroke risk reduction over five years follow-up. PLoS One 2018;13, e0208710, :1-9. Impact Factor: 2,776
2. Radosław Litwinowicz, Magdalena Bartus, Michalina Malec-Litwinowicz, Michał Michalski, Krzysztof Banaszkiwicz, Bogusław Kapelak, Dhanunjaya Lakkireddy, Krzysztof Bartus. Left Atrial Appendage Occlusion for Secondary Stroke Prevention in Patients with Atrial Fibrillation: Long-Term Results. Cerebrovascular Diseases 2019;47:188-19. Impact Factor: 2,681
3. Radosław Litwinowicz, Magdalena Bartus, Piotr Ceranowicz, Maciej Brzezinski, Bogusław Kapelak, Dhanunjaya Lakkireddy, Krzysztof Bartus. Left atrial appendage occlusion for stroke prevention in diabetes mellitus patients with atrial fibrillation: Long-term results. Journal of Diabetes 2019;11:75-82. Impact Factor: 3,298

We wszystkich trzech pracach Dr med. Radosław Litwinowicz jest pierwszym autorem.

Celem naukowym omawianego osiągnięcia naukowego było przedstawienie długoterminowych wyników zabiegów epikardialnego zamknięcia uszka lewego przedsionka u pacjentów z migotaniem przedsionków. Wszystkie trzy prace oparte zostały na analizie retrospektywnej wyników leczenia 139 pacjentów.

W pierwszej pracy przeanalizowano częstość występowania powikłań zakrzepowo-zatorowych, krwotocznych oraz śmiertelności w okresie obserwacji wynoszącym 428,4 pacjentolat. Uzyskane wyniki porównano z ryzykiem szacowanym na podstawie skal CHA₂DS₂-VASc i HAS-BLED. W okresie badania średni roczny wskaźnik powikłań zakrzepowo-zatorowych wyniósł 0,6%. W porównaniu do szacowanego ryzyka zakrzepowo-zatorowego według skali CHA₂DS₂-VASc score zabieg epikardialnego zamknięcia uszka lewego przedsionka zmniejszył ryzyko powikłań niedokrwiennych o 81,3%. Średni roczny

wskaźnik powikłań krwotocznych wyniósł 0,8%. W porównaniu do szacowanego ryzyka krwawienia według skali HAS-BLED score zabieg epikardialnego zamknięcia uszka lewego przedsionka zmniejszył ryzyko powikłań krwotocznych o 78,4%. Roczny wskaźnik umieralności wśród wszystkich pacjentów wyniósł 1.63%. Na podstawie uzyskanych wyników autorzy wyciągnęli wnioski, że zabieg epikardialnego zamknięcia uszka lewego przedsionka jest bezpieczny i efektywny u pacjentów z migotaniem przedsionków.

Celem drugiej pracy była ocena wykorzystania epikardialnego zamknięcia uszka lewego przedsionka jako profilaktyki wtórnej zdarzeń mózgowo-naczyniowych w grupie pacjentów z migotaniem przedsionków po przebytych incydencie niedokrwiennym mózgu. W prezentowanej pracy, do grupy badanej zakwalifikowano 37 pacjentów po przebytych incydencie mózgowo-naczyniowy w postaci udaru lub TIA pomimo prawidłowego przyjmowania doustnych antykoagulantów. Grupę kontrolną stanowiło 102 pacjentów, u których nie stwierdzono przebytego incydentu mózgowo-naczyniowego. Nie stwierdzono istotnych statystycznie różnic w częstości występowania powikłań zakrzepowo-zatorowych, krwotocznych oraz śmiertelności pomiędzy grupami. U pacjentów, którzy przeżyli epizod mózgowo-naczyniowy, i u których wykonano zabieg epikardialnego zamknięcia uszka lewego przedsionka częstość incydentów zakrzepowo-zatorowych była o 89% niższa od szacowanego na podstawie skali CHA₂DS₂-VASc score, natomiast u pacjentów w grupie kontrolnej o 91%. Redukcja ryzyka krwawienia w porównaniu do szacowanego według skali HAS-BLED score w grupie badanej wyniosła 100%, natomiast w grupie kontrolnej wyniosła 82%. We wnioskach autorzy wskazali na istotną rolę zabiegów epikardialnego zamknięcia uszka lewego przedsionka u pacjentów po przebytych incydencie mózgowo-naczyniowy.

Celem ostatniej z prac należących do cyklu była ocena długoterminowa wyników epikardialnego zamknięcia uszka lewego przedsionka u pacjentów z migotaniem przedsionków oraz współtowarzysząca cukrzycą. We wspomnianej wyżej grupie 139 pacjentów poddanych zabiegowi epikardialnego zamknięcia uszka lewego przedsionka, grupę badaną stanowiło 28 pacjentów z cukrzycą a pozostali pacjenci stanowili grupę kontrolną. Autorzy nie stwierdzili istotnych statystycznie różnic w częstości występowania powikłań zakrzepowo-zatorowych, krwotocznych oraz śmiertelności pomiędzy grupami. W porównaniu do szacowanego ryzyka zakrzepowo-zatorowego według skali CHA₂DS₂-VASc score u pacjentów po zabiegu epikardialnego zamknięcia uszka lewego przedsionka obserwowano o 77% mniejsze ryzyko powikłań niedokrwiennych wśród pacjentów z cukrzycą, natomiast w grupie pacjentów bez cukrzycy o 85%. Redukcja szacowanego ryzyka krwawienia według skali HAS-BLED score w grupie pacjentów z cukrzycą wyniosła 100% natomiast w grupie pacjentów bez cukrzycy 62%.

Na podstawie uzyskanych wyników autorzy podkreślili rolę ocenianej techniki zabiegowej u pacjentów z migotaniem przedsionków i cukrzycą.

W swojej recenzji prof. dr hab. Andrzej Biederman napisał: *„W cyklu wspomnianych powyżej prac dr Litwinowicz przedstawił bardzo starannie i elegancko opracowane odległe wyniki zastosowania nowatorskiej techniki zamykania uszka lewego przedsionka i wpływu tego zabiegu na częstość występowania powikłań zakrzepowo-zatorowych i krwotocznych u chorych z niezastawkowym migotaniem przedsionków”* „... chciałbym pogratulować habilitantowi podjęcia się tego zadania przy pomocy unikalnej metody epikardialnej bez konieczności pozostawiania obcego materiału w jamach(uszku) serca, który może potencjalnym miejscem zakrzepów. Co jest bardzo ważne w wykonaniu zespołu kierowanego przez dr Litwinowicza skuteczność tego zabiegu była bardzo wysoka, przy jednocześnie niewielkim odsetku powikłań”. Prof. dr hab. med. Andrzej Biederman podsumowuje: *„...w prezentowanym cyklu prac habilitant udowodnił skuteczność i efektywność nowatorskiej i oryginalnej metody”* oraz *„Przedstawiony przez dr Litwinowicza cykl prac ze względu na nowatorską metodykę stanowi istotny wkład w rozwój metod leczenia powikłań migotania przedsionków, a w tej dziedzinie dr Litwinowicz jest niekwestionowanym autorytetem”*.

Prof. dr hab. med. Tomasz Hirnle podsumowuje: *„Są to bardzo istotne klinicznie, a co więcej pionierskie obserwacje przy tego typu operacjach zamknięcia uszka lewego przedsionka”*

Dr hab. med. Grzegorz Smolka stwierdza: *„Prace przedstawione jako osiągnięcie naukowe stanowią spójny cykl prac, spełniający kryteria formalne”*

Nie kwestionując ogólnej wysokiej wartości przedstawionego osiągnięcia oraz zgodnie podkreślając, że spełnia ono wymogi formalne, Komisja omówiła również uwagi do cyklu prac.

Prof. dr hab. med. Tomasz Pasiński sugeruje na podstawie oceny trzech przedstawionych prac: *“Wszystkie te informacje można by było zawrzeć w jednej publikacji”*.

Prof. dr hab. med. Andrzej Biederman zwraca uwagę: *„Mimo wszelkich wyrażonych powyżej słów uznania, muszę z obowiązku recenzenta wyrazić moje wątpliwości czy zastrzeżenia – porównywanie osiągniętych wyników do prognozowanych wg skal ryzyka ... wykazuje wysoką skuteczność zabiegu i jest bardzo efektowne – ale jest to porównanie terapii z brakiem terapii”*.

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Dorobek naukowy dr med. Radosława Litwinowicza obejmuje 41 prac naukowych, w tym 29 oryginalnych, 1 poglądowych, 5 opisów przypadków, 5 rozdziałów książkowych oraz 1 listu do Edytora. Na podstawie analizy bibliometrycznej sumaryczny Impact Factor

opublikowanych prac wynosi 65,47, Indeks Hirscha 7 (wg. bazy Web of Science) a liczba cytowań 147 (wg. bazy Web of Science)

Jak podkreśla prof. dr hab. med. Andrzej Biederman: „*W większości opublikowanych prac naukowych wkład dr Litwinowicza w ich powstanie należy uznać za wiodący lub bardzo znaczący*”.

Dr hab. med. Grzegorz Smolka oceniając dorobek naukowy habilitanta zaznacza: „*uwagę zwraca konsekwencja prowadzonych badań...*” „*większość prac po uzyskaniu tytułu doktora to publikacje oryginalne*”, „*wskaźniki dorobku naukowego habilitanta (poza osiągnięciem naukowym) również spełniają kryteria formalne Rady Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum*”

Znaczącym dowodem na aktywność naukową dr med. Radosława Litwinowicza, co podkreślają recenzenci, jest udział w licznych krajowych i międzynarodowych projektach naukowych. Na ogólną liczbę składa się dziesięć projektów zakończonych oraz osiem w trakcie realizacji w tym trzy realizowane w ramach grantów Narodowego Centrum Nauki. W dwóch programach habilitant pełnił rolę kierownika, a w dziewięciu był koordynatorem badania. Dr med. Radosław Litwinowicz współpracuje na stałe z wiodącymi ośrodkami w Polsce i zagranicą. Współpraca z Kliniką Kardiologii i Transplantologii Narodowego Instytutu Kardiologii im. Prymasa Tysiąclecia Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie-Aninie, Katedrą i Kliniką Kardiologii i Chirurgii Naczyniowej, Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego oraz Kliniką Kardiologii, Centralnego Szpitala Klinicznego MSWiA w Warszawie zaowocowały 17 wspólnie przygotowanymi publikacjami. Habilitant prowadzi stałą współpracę z dwoma ośrodkami ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej: Department of Medicine and Cardiovascular Research Institute, University of California, San Francisco, (San Francisco, Kalifornia, USA) (8 publikacji) oraz The Kansas City Heart Rhythm Institute & Research Foundation, Overland Park, (The Kansas City, Missouri, USA) (10 publikacji).

Dr med. Radosław Litwinowicz współpracę międzynarodową rozwijał również podczas licznych zagranicznych staży naukowo-klinicznych. Był m.in. stypendystą European Association of Cardiothoracic Surgery (EACTS) w ramach konkursu Francis Fontan Fellowship in Atrial Fibrillation dla młodych kardiologów (staż naukowo-kliniczny w Sana Cardiac Surgery Stuttgart, 2019).

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

Dr med. Radosław Litwinowicz był promotorem pomocniczym w jednym przewodzie doktorskim. Jest opiekunem prac studenckich, opiekunem naukowym stypendystów, jurorem międzynarodowych konferencji studenckich. Prowadzi aktywną działalność dydaktyczną w tym m.in. indywidualne zajęcia ze studentami Latającego Uniwersytetu – Karolinska Institutet –Uniwersytet Calgiari – Uniwersytet Jagielloński oraz ćwiczenia i seminaria dla studentów IV i V roku kierunku lekarskiego. Od roku 2013 jest organizatorem oraz koordynatorem Dni Nauki w Krakowie. Dr med. Radosław Litwinowicz jest członkiem Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, Klubu 30 Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego i European Association of Cardiothoracic Surgery. Jest recenzentem artykułów w międzynarodowych czasopismach w tym m.in.: Artificial Organs, Catheterization and Cardiovascular Intervention, Journal of Thoracic Diseases, Experimental and therapeutic Medicine, Journal of Atrial Fibrillation, Polish Journal of Cardio-Thoracic Surgery.

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA

Dr med. Radosław Litwinowicz otrzymał m.in. Nagrodę Naukową Prorektora Uniwersytetu Jagiellońskiego ds. Collegium Medicum dla najbardziej aktywnych naukowo absolwentów Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w latach 2006-2012,

Nagrodę Polskiego Towarzystwa Kardio-Torakochirurgicznego za najlepszą pracę badawczą w roku 2018, Stypendium European Association of Cardiothoracic Surgery (EACTS) w ramach konkursu Francis Fontan Fellowship in Atrial Fibrillation dla młodych kardiochirurgów.

WNIOSKI KOŃCOWE

W ocenie końcowej wszyscy recenzenci wyrazili pozytywną opinię w sprawie nadania dr n. med. Radosławowi Litwinowiczowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Prof. dr hab. Andrzej Biederman podkreśla: *„Oceniając dorobek naukowy habilitanta muszę z przyjemnością stwierdzić, że jest on znaczący i koncentruje się wokół ważnych dla kardiochirurgii zagadnień, a wyniki jego prac wzbogacają naszą wiedzę nie tylko teoretyczną, ale i praktyczną”*.

Prof. dr hab. Tomasz Hirnle podsumowuje: „*dr Radosław Litwinowicz jest jednym z liderów we wprowadzaniu nowatorskich technologii w kardiochirurgii. Swoje osiągnięcia przedstawia jasno i przystępnie w prezentowanych publikacjach. Posiada cenną umiejętność współpracy z innymi uczelniami medycznymi zarówno w kraju jak i za granicą. Jest to niezwykle ważne, bowiem na obecnym etapie wiedzy rozwój naukowy może się odbywać niemal wyłącznie poprzez współpracę wielośrodkową*”

Prof. dr hab. Tomasz Pasierski stwierdza: „*Aktywność naukowa Dr Radosława Litwinowicza jest skoncentrowana od lat na jednym wąskim temacie, kardiochirurgicznych metod zmniejszenia ryzyka udaru niedokrwiennego u chorych z migotaniem przedsionków. W tej dziedzinie wyrasta on na krajowego, a nawet międzynarodowego lidera. Jego działalność naukowa posiada duże znaczenie praktyczne i wdrożeniowe*”.

Dr hab. med. Grzegorz Smolka podsumowuje: „*habilitant przedstawił spójny i interesujący dorobek naukowy, z wysokim wskaźnikiem oddziaływania. Część wydzielona jako osiągnięcie naukowe przedstawia znaczącą wartość poznawczą i praktyczną*”

Prof. dr hab. Piotr Lass